

Kelionės privalumai

- **Atnaujintas ir optimizuotas maršrutas!**
- **Išsamus, dinamiškas, gyvas ir kontrastingas 13 dienų kelionės maršrutas, sudėliojantis spalvingą Indijos Radžastano, Madhja Pradešo ir Utar Pradešo valstijų pažinimo mozaiką (gamta, istorija, kultūra, religija, politika), norintiems keliauti be skubos.**
- Keliaudami **GRŪDOS** sukurtu maršrutu turėsite unikalią galimybę pažinti tikrąjį indų gyvenimą – lankysitės kino teatre, keliausite traukiniu, dalyvausite maisto gaminimo pamokėlyje ir vakarieniausite vietinių šeimoje.
- Po ekskursijų turėsite laisvo laiko ir savarankiškoms krašto studijoms – pasivažinėjimai rikšomis po senamiesčius, rytietiško turgaus šurmuly, atvirai apnuoginta butis tikrai sukrės, galbūt šokiruos, bet abejojo nepaliks nė vieno.
- Keliaudami **GRŪDOS** sukurtu maršrutu turėsite išskirtinę galimybę aplankyti Indijos erotikos sostinę Khadžurahą ir apžiūrėti šventyklų kompleksą (už papildomą mokestį).
- Jūsų patogumui net keliuose miestuose – Puškare, Džaipūre ir Agroje – miegosite tuose pačiuose viešbučiuose po dvi naktis. Patyrę keliautojai žino, kaip smagu keltis, kai ryte nereikia krautis lagaminą.
- Kruopščiai atrinkti viešbučiai, skanus maistas, paslaugus ir dėmesingas vietos personalas.
- Patikimi ir patikrinti Indijos partneriai.
- Kvalifikuoti vietos gidai.
- Profesionalaus kelionės vadovo iš Lietuvos paslaugos.
- Puikus kainos ir kokybės santykis - kaina indiška, saugumo garantai – europietiški, kuriuos užtikrina Lietuvos kelionių organizatorius **GRŪDA**.
- **"GRŪDOS" kelionių į INDIJĄ nuotraukų albumas.**
- **Indija – šalis, kurioje perkainojamos vertybės.**

Kelionės aukso fondas

- **Pasivažinėjimas rikšomis** Senojo Delio gatvelių labirintais, stebint tarsi užkonservuotą, bet jau nykstantį pasaulį.
- **Džama Masdžidas** – didžiausia Indijos mečetė.
- Delio simboliu - islamiškosios architektūros šedevras **Kutabo minaretas**.
- Maharadžų, dykumų, rožių ir tvirtovių kraštas – spalvingasis **Radžastanas**.
- **Puškaras** – Radžastano dykumų apsupta tylos ir ramybės oazė.
- „**Puškaras maharadžos**“ – **šventasis ežeras**, kurio vandenyse piligrimai nusiplauna ne tik kelio dulkes, bet ir nuodėmes.
- **Saulėlydis Taro dykumoje** tyliai žingsniuojant kupranugarių vilktinėje.
- **Bolivudinis kino filmas** viename didžiausių Azijos kino teatrų Raj Mandir Džaipūre. **Tik GRŪDOJE!**
- Jojimas išpuoštais drambliais** į **Amber fortą** – senąją Radžastano valstijos sostinę.
- Karališkoji observatorija – **Jantar Mantar** (UNESCO pasaulio kultūros paveldas).
- Išskirtinės architektūros šedevras **Vėjų rūmai** – „rožinio miesto“ Džaipūro simbolis.
- **Fatehpur Sikris** – „miręs“ imperatoriaus Akbaro miestas.
- **Maisto gaminimo pamokėlė ir vakarienė indų šeimoje.**
- **Tadž Mahalis** – „ašara ant amžinybės veido“ (R.Tagorė) – UNESCO pasaulio kultūros paveldas.
- **Agros fortas** – puikiai išlikęs raudonos spalvos rūmų kompleksas (UNESCO pasaulio kultūros paveldas).
- **Orča** – masinio turizmo dar nenuniokotas nedidelis Indijos miestelis, buvusi Bundelų imperijos sostinė, stebinanti savo ypatinga aura, tobula architektūra ir puikiais peizažais.
- ****Khadžuraho** hinduistinių meilės šventyklų kompleksas – himnas erotizmui (UNESCO pasaulio kultūros paveldas).
- **Varanasis** – stipriausia ir giliausia emocinį poveikį turinti Indijos vieta.
- **Mistiškoji vakarinė aarti ceremonija** skirta šventosios Gangos upės pasveikinimui.
- Hinduistų apsiplovimo ceremonija tekant saulei ir liepsnojančioms laidotuvių laužai palei šventąją **Gangos upę** - ypatingi, sukrečiantys potyriai.
- Pirmojo Budos pamokslų vieta – legendinė vietovė **Sarnathas**.
- **Unikalūs „indiški“ potyriai** – jogos pamoka, ajurvedinis masažas, apsilankymas sarių parduotuvėje.
- **Puikios lauktuvės** – dirbiniai iš emalio, kupranugario odos ir vilnos, spalvingos miniatiūros, brangakmeniai.

Kelionė į Indiją, tai kelionė laike, tai kelionė už europietiško mąstymo ribų, tai kelionė į įstabų, kupiną netikėtumų pasaulį, kur „...purvas ir amžinybė greta... žmogiškų šiukšlių užverstas pasaulis ir beribės vandens gelmės; ir tie nepažįstami žmonės, nejučia tampantys broliais – nebebaisūs, nebe svetimai, nebebijai tarp jų panirti, išvirti, gerti arbatą iš jų pajuodusių puodų...

Keista... Jau keletą metų vis grįžtu į šiuos tolimus kraštus... Pasiilgau spalvoto, murzino, sujaukto, skurdaus kitokio pasaulio kambario, iš kur lyg dovaną lagamine parsivežu kažką, kas dar ilgai skaidriai aidų viduje..."

B.Mar „Cinamonu kvepiantys namai“

Tad kartu atverkime vartus į šią milžinišką ir didingą nepakartojamo grožio šalį, kartu dëlioniokime spalvingą ir neįprastą kvapų, garsų ir vaizdų mozaiką!

Kelionės programa

1 diena. Skrydis: Vilnius/Ryga/Varšuva – Europos miestas – Delis.

2 diena. Delis.. Atvykimas į tarptautinį Delio oro uostą. Sutvarkę įvažiavimo į šalį formalumus, vykstate į viešbutį poilsiui. Vėliau ekskursija su kvalifikuotu vietos gidu ir profesionaliu kelionės vadovu iš Lietuvos po **Delį**, kuris vadinamas vartais į įstabų didžiosios Indijos pasaulį. Šiandieninis Delis – tai miestas, kuriame dera sena ir nauja. Jo strateginė vieta buvo viena iš svarbiausių priežasčių, dėl ko būtent šis miestas vaidino svarbiausią vaidmenį šalies istorijoje, nors ir ne visada buvo Indijos sostinė. Delio, kuriam pamatus padėjo septyni senovės Indijos miestai, likimas buvo labai permainingas – kiekvieną suklestėjimą sekė baisūs nuosmukiai. Istorikų tvirtinimu, miestas per savo gyvavimo istoriją buvo šešis kartus sugriautas ir tiek kartų atstatytas – jis kaip Feniksas vėl pakildavo iš pelenų. Hinduistai mano, kad būtent Delyje rutuliojosi daugelis įvykių, įamžintų Senojoje epinėje poemoje „Mahabharata“. 17a. sostinė į Delį grąžino ir klestinčią miestą, jį pavertė Mughalų valdovas Šachas Džahanas, tas pats, kuris pastatė garsųjį Tadž Mahalio mauzoliejų Agroje. Tuo metu imperatoriaus garbei Šachdžahanabadu pavadintas miestas, garsėjęs aukšta dvaro kultūra, buvo laikomas didžiausiu pasaulyje. Įspūdinga gynybine siena su akmeniniais vartais apjuostas ir gerai įtvirtintas Delis neabejotinai buvo architektūros šedevras tiek planavimo, tiek ir namų puošybos bei dekoru prasmėmis. Iki šių laikų Senajame Delyje išliko tik gynybinės sienos fragmentas ir nemažai statinių iš Didžiųjų Mughalų epochos. Čia daug rytietiško turgelių, siauros gatvės nuo ryto iki vakaro pilnos zujančių žmonių. Praskleidžiate Delio istorijos metraštį ir leidžiatės į kelionę po viduramžių žavesio nepraradusį ir senųjų laikų didybę menantį Senąjį Delį. Delis neišsivaizduojamas be **Džama Masdžido** – didžiausios Indijos mečetės, kurios kieme vienu metu gali melstis apie 25 000 maldininkų. Lankote šį didingą architektūros paminklą. Esant galimybei, už papildomą mokestį užlipsite į minaretą, iš kurio atsiveria stulbinantis vaizdas į Senojo Delio gatvių labirintą. Džamos upės pakrantėje stūkstantį **Raudonąjį fortą**, Naujojo Delio statinius. Toliau per **Čandni Čouk** (Chandni Chowk) keliaujate neįprasta transporto priemone – rikša – link vieno iš Senojo Delio architektūros šedevro Mughalų imperatoriaus Šacho Džahano rezidencijos – Raudonojo forto komplekso (jį apžiūrėsite iš išorės), kuris 2007 metais buvo įtrauktas į UNESCO pasaulio kultūros paveldo sąrašą. Rikša – triratė transporto priemonė – labai populiari Azijoje, o ypač Indijoje. Rikšų, kitaip vadinamų tuk-tuk'ais yra įvairių rūšių, jos yra pagrindinė trumpų atstumų įveikimo priemonė. Čandni Čoukas – pagrindinė Senojo Delio gatvė, kurios pirmųjų aukštų arkadose šurmuliuoja nesibaigiantys turgūs, vadinama mėnesienos („čandni“) arba sidabro („čandi“), kurio apdirbimu garsėja vietos amatininkai, gatvė. Skersinės gatvės tokios siauros, kad, važiuodami rikša, ištiesę rankas galite pasiekti prekystalius abiejose pusėse. Viskas taip ryšku, kad nuo daugybės spalvų raibsta akys, uoslę kutena sodrūs kvapai, šokiruoja atvirai apnuoginta buitis. Šis vaizdas kiek baugina, tačiau ilgam išlieka atmintyje. Pats svarbiausias memorialas, kuriame vainikus padeda Indiją lankantys oficialių delegacijų vadovai – **Radž Ghatas** (Raj Ghat). Tai tautos patriarcho Mahatmos Gandžio, Džavaharlalo Neru ir Indiros Gandi kremacijos vieta. Iš visos šalies čia susirenka žmonės pagerbti didžiųjų Indijos sūnų ir dukters, pašventusių visą savo gyvenimą kovai už nepriklausomybę. Palikę Senąjį Delį, važiuojate link pačiame Delio centre 1938 metais vienos turtingiausių Indijos šeimų pastatytos spalvingos, modernios **Lakšmės Narajanės** (Lakshmi Narayan), dar vadinamos Birla Mandir hinduistinės šventyklos, kurią iškilmingai atidarė pats Mahatma Gandis. Šventykla skirta laimės ir klestėjimo deivei Lakšmei ir dievui Višnui, joje gali lankytis bei melstis skirtingų tikėjimų žmonės. Tęsiate ekskursiją po **Naująjį Delį**, kuriame juntama stipri britų kultūros įtaka. Pasidalijimas tarp Senojo ir Naujojo Delio – tai pasidalijimas tarp britų ir Mughalų epochos tradicijų. Naujajame Delyje plačios gatvės jungia tris parkais atskirtus rajonus – prekybinį, gyvenamąjį ir vyriausybinių. Tai šiuolaikiškas miestas, kuriame gausu bankų, restoranų, prabangių viešbučių, prekybos centrų, ambasadų. Vykstate link Delio simboliu laikomo islamiškosios architektūros šedevro ***Kutabo minareto** (Qutab Minar), aukščiausio bokšto iš akmens Indijoje, kurį 1199 m. kaip Pergalės bokštą pastatė pirmasis musulmoniškas Delio valdovas Kutab ud Din Aibakas mieste įsitvirtinusiui islamui atminti. Pasigėrėję Kutabo minareto ornamentais ir raižiniais, tęsiate ekskursiją po kompleksą, kuriame stovi Geležinė kolona, neįveikta nei rūdžių, nei laiko. Anot legendos, jeigu sunersite rankas už savęs ir apkabinsite koloną, jūsų noras išsipildys... Važiuodami per Naująjį Delį, apžiūrėsite ambasadų rajoną ir Britų imperijos palikimą – **Radžpat** (Raipath) – Karališkąjį kelią. Tai vienas iš Naujojo Delio pasididžiavimų. Šiuo keliu kasmet sausio 26d. žygiuoja Respublikos Dienos paradas, o reginui pasigrožėti susirenka daugybė žiūrovų. Viename kelio gale yra **Indijos vartai** – 42 m aukščio „Triumfo arka“, pastatyta Indijos karių, žuvusių Pirmajame Pasauliniame kare, atminimui. Arka dar vadinama „visos Indijos karių memorialu“. Kitame – **Raštrapati Bavan** (Rashtrapati Bhavan) – dabartinė prezidento rezidencija. 1929m. baigti statyti rūmai, puošti didžiuliais variniais kupolais – Mughalų ir vakarietiškos architektūros sintezė. Vakare turėsite unikalią galimybę susipažinti su vietine virtuve – **vakariene ir nakvynė viešbutyje**.

3 diena. Delis – Adžmyras – Puškaras.. Anksti ryte važiuosite į geležinkelio stotį ir apie 6,5 valandos keliausite į Adžmyrą sėdimosios klasės vagonu (nesant galimybei vykti traukiniu, važiuojama autobusu). Indijos geležinkelių tinklas – pats didžiausias Azijoje, kasdien juo keliauja keliolika milijonų žmonių. Ši kelionė, be abejo, jums irgi padės pažinti tikrąją Indiją ir įklijuos dar vieną mozaikos gabalėlį į margą šalies paveikslą. Radžastanas, didžiausia Indijos valstija, vadinamas maharadžų, dykumų, rožių ir tvirtovių kraštu. Pavadinimas Radžastanas reiškia „karalių buveinė“. Šią valstiją viduramžiais sudarė grupė neramių valstybių, kurias valdė karinis kastų luomas – radžputai. Kalnų viršūnėse radžputai pastatė įspūdingas tvirtoves, kad apsigintų nuo priešų klanų ir galėtų kontroliuoti kupranugarių

karavanus, keliaujančius per dykumą Azijos didžiojo sausumos prekybos keliu. Turtai, sukaupti iš šios prekybos, virto pasakiškais rūmais ir brangenybėmis. Nors dabar Radžastano kraštovaizdį puošiančias dulkėtas viduramžių tvirtoves negailėstingai ardo gamtos stichijos – saulė ir vėjas, tai kraštas, alsuojantis nuotykių dvasia, besididžiuojantis praeities žygiais ir turtinga istorija. **Adžmyras** – senoji radžputų kunigaikštystės sostinė, dėl savo strategiškai patogios vietos buvo mėgiama mughalų imperijos valdovų. 1556 metais imperatorius Akbaras čia įkūrė savo rezidenciją, kurioje vėliau ilgai gyveno imperatoriai Džahangyras ir Šachas Džahanas. Adžmyras garsėja ir kaip visos Indijos musulmonų piligrimystės centras. Čia nuo 1192m., atkakęs iš Persijos, gyveno musulmonų šventasis Čiši. Lankysite **Darga** (Dargah) šventyklos statinius, kurtus daugelio musulmonų valdovų. Imperatorius Akbaras dažnai įvairiomis progomis lankė šią šventą vietą ir netgi du kartus atėjo pėsčiomis iš Agros. Jo įsakymu 1571 metais buvo pastatyta marmurinė mečetė, kitą balto marmuro mečetę 1638 metais pastatė Šachas Džahanas. Apžiūrėję šventojo Čiši kapavietę, kurią vainikuoja didžiulis paauskuotas kupolas, iš šurmuliuojančio, gyvo Adžmyro autobusu vyksite į Puškarą, įsikūrusį vos už 11 kilometrų. Tai tylos ir ramybės oazė, apsupta Radžastano dykumų. **Puškaras** – vienas seniausių ir įdomiausių Radžastano miestų, įsikūręs aplink šventąjį ežerą, yra mėgiamas ne tik piligrimų, bet ir keliautojų iš viso pasaulio. Ypač garsios yra kasmetinės kupranugarių ir kitų galvijų mugės. Tai viena didžiausių galvijų turgaviečių pasaulyje. Didžiausioje ir spalvingiausioje Radžastano šventėje dalyvauja daugiau kaip 200 tūkstančių žmonių ir apie 50 tūkstančių kupranugarių, arklių, karvių ir kitų galvijų. Rengiamos kupranugarių lenktynės, gatvės vaidinimai, dunda būgnai, skamba varpeliai, pardavinėjami išmoningi rankdarbiai. Mažas miestelis virsta kunkuliuojančiu katilu, kuriame savo vietą randa kupranugarių augintojai, gyvūnai, magai, fokusininkai, pilgrimai, turistai ir filmų kūrėjai. **Nakvynė viešbutyje.**

4 diena. Puškaras.. Po pusryčių su vietos gidu ir kelionės vadovu iš Lietuvos vyksite į ekskursiją ir tęsime pažintį su **Puškaru**. Pasak legendos dievui – kūrėjui Brahmai, ieškančiam tinkamos aukojimo vietos, netyčia iš rankų iškrito lotoso žiedas ir toje vietoje, kur nukrito lapeliai, atsirado trys nedideli ežerai. Prie didžiausio iš jų dievas Brahma ir atliko aukojimo ritualą. Manoma, kad Xa. ten buvo pastatyta pirmoji šventykla, o iki šių dienų išliko XIXa. pastatas. Iš daugiau kaip 500 Puškaro ir jo apylinkių šventyklų, dievo **Brahmos šventykla** yra garsiausia ir viena iš nedaugelio pasaulyje, skirtų šiai dievybei garbinti. Dauguma šventyklų buvo sugriautos valdant mughalų imperatoriui Aurangzebui (1658 – 1707). Vėliau jos buvo atstatytos ir dabar gausiai lankomos maldininkų. **Šventojo Puškaro ežero**, pagarbiai vadinamo „Puškaro maharadža“, vandenys nuplauna ne tik piligrimų dulkes, bet ir nuodėmes. Aplink ežerą yra išsidėstę 52 šventieji laiptai – ghatai, pastatyti maždaug prieš 300 metų. Vieni garsiausių – **Gau ghatai** šiauriniame ežero krante. Jie kartais vadinami svarbiausiais, nes čia nuodėmių atsikratyti ateina Indijos ministrai ir politikai. Nuo šių ghatų virš ežero buvo išbarstyti Mahatmos Gandžio, Džavaharlalo Neru ir Indiros Gandi pelenai. Patys seniausi, X amžiaus, yra Brahma ghatai, pastatyti toje vietoje, kurią, pasak legendos, aukojimui pasirinko dievas Brahma. Prieš žengdami šventaisiais laiptais, pilgrimai pagrabiu atstumu nusiauna batus, čia jiems negalima rūkyti ir fotografuoti. Anksčiau ežere gyveno nemažai krokodilų, kurie retkarčiais sudorodavo vieną kitą neatsargų maldininką. Seni šventikai dar atsimeina tuos laikus, kai, ilgomis lazdomis daužydami krokodilų galvas, juos išvaikydavo, kad galėtų įžengti į vandenį ir atlikti apsivalymo ritualą. Vaikščiodami po miestelį, mėgausitės jo ypatinga atmosfera, bus laiko užsukti ir į suvenyrų bei antikvarines parduotuves. Čia jūsų akis patrauks dirbiniai iš emalio, kupranugario odos ir vilnos, spalvingos miniatiūros, brangakmenių, kurių apdirbimu garsėja vietos meistrai, įvairovė, ryškios medinės skulptūrėlės – tai tarsi savotiška Radžastano vizitinė kortelė. Vakare Puškaro **saulėlydį pasitiksime jodami kupranugariais** Taro (Thar) dykumoje – įspūdis nepakartojamas. **Nakvynė viešbutyje.**

5 diena. Puškaras - Džaiপুরas.. Ankstų rytą mėgėjamai pasivaikščioti turėtų nepraleisti progos pasikėlę kalvon pasveikinti saulę prie **Savitri šventyklos** (4km ~1val. kelio), nuo kurios atsiveria fantastiški Puškaro ežero ir apylinkių vaizdai. Po pusryčių išvyksite į **Džaiপুরą – Radžastano valstijos sostinę** (~260km). Kelionė neprailgs - pro autobuso langą keičiantis peizažui kaip kaleidoskope stebėsite autentišką Indijos kaimelių ir miestelių gyvenimą. Brandūs vyrai raitais ūsais dėvi spalvotus turbanus, saulėje spindi moterų auskarai ir neapsakomo grožio sariai. Radžastanas savinasi ir spalvingiausio Indijos regiono vardą. Paskutiniąją Mughalų imperijos sostinę Džaiপুরą XVIIIa. įkūrė didysis karys ir astronomas maharadža Savai Džai Singhas II. Visiškai jaunas miestas Indijos masteliais buvo pastatytas pagal griežtai taisyklingą geometrinį planą ir apjuostas 6km ilgio mūro žiedu su 7 vartais iš vietoje kasamo kalkakmenio. Šviesiai plytinė namų fasadų spalva suteikia miestui rožinį atspalvį, simbolizuojantį svetingumą. Atvykę į „rožinį miestą“, iš visų pusių apsuptą kalvų su fortais ir gynybinėmis sienomis, apsigyvenate viešbutyje ir pradėsite pažintį su Džaiপুরu. Pageidaujantiems pasiūlysiu ****pasivažinėti rikšomis** po senamiestį ir pajusti tikrąjį Indijos žmonių gyvenimą ir buitį iš arti. Esant galimybei, aplankysite spalvingą turgų, kur akys raibsta nuo dirbinių iš aukso ir sidabro grožio ir gausos. Džaiপুরą taip pat garsina juvelyrų dirbiniai iš emalio ir brangiųjų akmenų. Pasitikrinę derybinius įgūdžius, keliausite link vieno didžiausių Azijoje kino teatrų **Raj Mandir** pasižiūrėti bolivudinio kino filmo. „Kinas Indijoje yra kaip dantų valymas ryte. Tu negali to išvengti“ – sako vienas iš šiuolaikinio indų kino aktorių Šachruchas Chanas. Indijos kultūroje kinas vaidina nepaprastai svarbų vaidmenį, jis vienija ir solidarizuoja tautą, yra kelrodė žvaigždė, svajonė, geresnio gyvenimo viltis, bandymas pabėgti nuo skurdžios realybės. Indai myli, garbina, netgi dievina kino žvaigždes, domisi kiekviena jų gyvenimo smulkmena. Ir į kino teatrą indai eina pasipuošę kaip į šventę, gyvai reaguoja į veiksmą ekrane – salėje liejasi ne menkesnės emocijos. Jums, be abejo, didžiausių įspūdį paliks ne pats filmas, o publika, ir jos audringas elgesys. **Nakvynė viešbutyje.**

6 diena. Džaiপুরas.. Po pusryčių su vietos gidu ir kelionės vadovu iš Lietuvos keliausite į ***Amber fortą** – senąją Radžastano valstijos sostinę, nutolusią nuo Džaiपुरo 11km. Tai XVIa. hindustrinės ir islamiškosios architektūros kompleksas, išdidžiai stūksantis ant gana aukšto kalno. Amber fortas yra neabejotina turistų Meka, kurią pasieksite jodami išpuoštais drambliais**, kaip tikri maharadžos arba važiuosite džipais** – taip lengviau įveiksite kelią į tvirtovę. Ir pats fortas, ir vaizdai, atsiveriantys nuo jo, yra tikrai didingi, ir puikiai atspindi maharadžų užmojus. Apžiūrėsite veidrodinę Pergalės salę Šiš Mahal, haremą, mažutę deivės Kali šventyklą, gėrėsitės jų įmantria puošyba ir elegancija. Aplankę maharadžos vasaros rūmus, stovinčius ant ežero kranto, pajudėsite link Džaiपुरo. Grįžę į „rožinį miestą“, lankysite ***Miesto rūmus** (City Palace). Rūmų ansamblis – pastatų, kiemų, sodų, ir gatvelių labirintas pačiame Džaiपुरo centre. Pagrindinis rūmų pastatas septynių aukštų **Čandra Mahalis** buvo pastatytas XVIIIa. pradžioje. Pats užsakovas maharadža Savai Džai Singhas II domėjosi architektūra ir aktyviai dalyvavo projektuojant ir statant jo rezidenciją. Dabar tai ir maharadžų rezidencija (dalyje rūmų tebegyvena karališkoji šeima – iki šiol labai gerbiama Indijos elito dalis), ir muziejus, kur eksponuojama įspūdinga meno dirbinių kolekcija, reti rankraščiai, turtingas ginklų arsenalas, maharadžų papuošalai, rūbai. Vėliau lankysite **karališkąją observatoriją *Jantar Mantar**, kurią maharadža Džai Singhas II pradėjo statyti 1728 metais. Aistringas domėjimasis astronomija net viršijo jo, kaip kario, narsą. Prieš pradėdamas šią neeilinę statybą, specialistai buvo siunčiami mokytis į užsienio observatorijas. Dabar ši unikali observatorija yra įrašyta į UNESCO pasaulio kultūros paveldo sąrašą. Pasimokę pažinti laiką iš didžiausio pasaulyje saulės laikrodžio, pajudėsite link Džaiपुरo simbolio „rožinių“ ***Vėjų rūmų**

Spalvingoji INDIJOS MOZAIKA: Puškaras, Auksinis trikampis ir Varanasis - išsamiai ir be skubos 13d.
Kelionės programa

(Hawa Mahal), kurie pastatyti iš vietoje kasamo kalkakmenio. Vėjų rūmai yra labai grakštūs, jų formos lengvos, subtilios ir neįprastos. Galbūt savo pavadinimą jie gavo dėl architektūrinio sprendimo – rūmai atrodo tarsi kiaurai perpučiami, plonasiainiai, stebinantys sudėtingų langų pinučių akmeniniais raizniais. Jų plokštumos pakreiptos taip, kad iš lauko nieko negalima įžiūrėti. Šalia turgaus gatvės pastatyti Vėjų rūmai buvo skirti kilmingoms moterims matyti viską, kas dedasi gatvėje, o pačioms likti nepastebėtoms. Vakarą vainikuos nuostabiai apšviesta hinduistinė balto marmuro **Birla šventykla**, pastatyta 1988 metais. Marmurinė ir tarsi permatoma dievo Ganešo skulptūra yra laikoma vienu gražiausių šventyklos kūrinių, įspūdingi ir langų vitražai su mitologinėmis scenomis. **Nakvynė viešbutyje.**

7 diena. Džaipūras – Fatehpur Sikris – Agra.. Po pusryčių kartu su vietos gidu ir kelionės vadovu iš Lietuvos išvykstate link Agros, esant galimybei pakeliui aplankydami unikalų islamiškosios architektūros pavyzdį - ***Fatehpur Sikrio** miestą, kurį dykumoje iš rausvo smiltainio 1569 m. pastatė imperatorius Akbaras. Fatehpur Sikris (Pergalės miestas) – 1570 – 1585m. imperatoriaus Akbaro valdymo laikotarpiu buvo Mughalų imperijos sostinė. Nors miestas buvo pastatytas per stebėtinai trumpą laiką, greitai jis buvo apleistas. Dėl vandens stokos gyventojai pasitraukė, palikę nepakartojamą Mughalų imperijos aukso amžiaus miestą, kuris buvo laikomas tikru Indijos Versaliu. Čia stūkso Didžioji mečetė – Mekos mečetės kopija, įspūdingas rūmų kompleksas, iš kurio išsiskiria Panč Mahalis – vienai iš žmonių pastatytas penkiaaukštis atviras paviljonas, kurio kiekvienas aukštesnis lygmuo yra mažesnio perimetro, o viršutinis aukštas – vos viena maža grakšti pavėsinė. Apžiūrėję „mirusį miestą“, kelionę tęsiate link Agros. Atvykimas į **Agrą**. Ankstyviausios užuominos apie Agrą, yra aptiktos hindų epe „Mahabharata“. Jis vadinamas Agrabana – rojaus miestu. Atvykę į Agrą, pasijusite tarsi patekę į viduramžius – siauros, sausakimšos gatvelės dvelkia senove, atrodo, kad laikas čia sustojo. Vakare jūsų lauks **indiško maisto gaminimo pamokėlė ir vakarienė indų šeimoje**. Net skurdžiai gyvenančios šeimos maisto ruošimui skiria daug dėmesio ir stengiasi kasdien valgyti šviežių maistą. Kai pirmą kartą paragauji nacionalinių indų patiekalų, negali suprasti – karštas patiekalas ar šaltas, nes burnoje nuo prieskonių kyla gaisras. Indija nuo seno laikoma prieskonių šalimi – prieskoniai ne tik gausiai vartojami vietos gyventojų, bet ir eksportuojami. Mokydamiesi gaminti indiškus patiekalus, stengsitės perprasti indų virtuvės paslaptis. Gal iš karto ir nepavyks, bet potyriai bus tikrai įdomūs. Vieningos indiškos virtuvės nėra – maisto gaminimo tradicijos skiriasi kiekviename regione. Dauguma indų yra vegetarai, kai kurie nevalgo žuvies ar kiaušinių, ir pasitenkina tik daržovėmis bei vaisiais. Indai mėgsta specialioje krosnyje kepamus paplotėlius, kvapnias sriubas, įvairių formų ir spalvų saldumynus. Indiškas maistas pirmiausia patraukia žvilgsnį savo spalvingumu, po to kutena uoslę ir gomurį... Skanaus! **Nakvynė viešbutyje.**

8 diena. Agra.. Po pusryčių toliau tęsiate pažintį su Agra. Agra klestėjo Mughalų imperijos laikotarpiu ir ilgą laiką buvo sostinė. Mughalai ne tik puikiai valdė savo imperiją, jie sukūrė ir nuostabiausius architektūros šedevrus Agroje ir jos apylinkėse. Pats įspūdingiausias ir didingiausias yra ***Tadž Mahalis**, tapęs Indijos simboliu pasaulyje. Jis yra vienas iš naujai išrinktų septynių pasaulio stebuklų, ir nuo 1983m. saugomas UNESCO. Minios keliautojų plūsta pasižiūrėti, kaip atrodo „ašara ant amžinybės veido“. Taip garsiausia Indijos architektūrinį ansamblį – Tadž Mahalį – pavadino indų rašytojas R.Tagorė. Tadž Mahalis – nemarus paminklas Meilei, viena romantiškiausių pasaulio vietų. Jis skirtas mylimiausiai Šacho Džahano žmonai Ardžumand Begum, dar žinomai kaip Mumtaz Mahal, mirusiai per gimdymą, atminti. Ansamblio statyba truko daugiau nei 20 metų, statybinė medžiaga (marmuras, brangieji akmenys ir kt.) buvo gabenami iš viso pasaulio. Gedintis imperatorius ant Džamnos upės kranto norėjo pastatyti tobuliausių proporcijų, gražiausių ir didingiausių pastatą. „Tai – musulmoniška kapavietė, bet islamiškuoju monumentu jį pavadinti sunku. Indijos architektūros istorijoje Tadž Mahalis atspindi tą tobulą sintezę tarp daugybės religijų ir kultūrų įtakų, kuri taip būdinga Indijai. Didžiulis balto marmuro mauzoliejus su tobulu musulmonišku „svogūniniu“ kupolu – kolektyvinis daugybės to meto meistrų kūrinys. Jo sienos ir antkapiai inkrustuoti pusbrangiais akmenimis, puošti ažūriniais marmuro raizniais, išmarginti juodo marmuro raštais – citatomis iš Korano“. (D.Mickevičienė „Visos mano Indijos“) Tęsiate ekskursiją po Agrą. Keliaujate apžiūrėti ***Agros forto** – įspūdingo raudonos spalvos rūmų komplekso, stūkšančio mažiau nei 2km nuo Tadž Mahalio tame pačiame Džamnos upės krante (UNESCO pasaulio kultūros paveldas). Didžioji Agros forto dalis buvo pastatyta valdant imperatoriui Akbarui. Čia buvo didžiausias šalies iždas ir pinigų kalykla. Iš panašių Indijos tvirtovių Agros fortas yra geriausiai išlikęs. „Čia išsaugoti visi pagrindiniai Mughalų tvirtovių ir rezidencijų elementai: parkai, viešųjų ir privačių audiencijų salės, privatūs kambariai, haremai, asmeninės mečetės, pirtys, gynybiniai įrengimai. Daugybė pavėsinių, paviljonų. Mughalai – karingų stepių raitelių palikuonys, todėl jų rūmai – tarsi akmenyje sustingusios palapinės. (D.Mickevičienė „Visos mano Indijos“) Gynybinio griovio apsupta citadelė tarnavo kaip rezidencija net trims imperatoriams – Akbarui, Šachui Džahanui ir jo sūnui Aurangzebui. Kiekvienas valdovas savaip puošė ir keitė šiuos rūmus, perstatinėjo pagal naujos epochos dvasią. Apžiūrėsite Perlų mečetę, puikias audiencijų sales, valdovų žmonių apartamentus, Auksinį paviljoną, Šacho Džahano įkalnimo vietą, kur, liūdnei žiūrėdamas į mylimos žmonos mauzoliejų kitame Džamnos upės vingyje, savo dienas baigė Tadž Mahalio statytojas. Jo sūnus, karūnavęsis imperatoriumi Aurangzebu, nuvertęs tėvą nuo sosto, jo nenužudė, tik įkalino, o vėliau palaidojo šalia žmonos. **Nakvynė viešbutyje.**

9 diena. Agra – Džansi – Orča.. Po pusryčių vyksite į Agros geležinkelio stotį, iš kur traukiniu apie 2,5 valandos keliausite į **Džansi**. Toliau kelionė bus tęsiama autobusu iki viduramžių miestelio **Orčos** (Orcha), klestėjusio XVI-XVIIa. valdant Bundelių dinastijai. Sakoma, jog būtent jį savo knygoje „Kelionė aplink Žemę per aštuoniasdešimt dienų“ mini žymus fantastas Žiulis Vernas. Visas miestelis – vien rūmai ir šventyklos, čia neįprastai ramu, akį džiugina puikūs peizažai. Aplankysite ant kalvos stūkšančius Orčos rūmus – ***Džahangir Mahalį** ir ***Radža Mahalį**, nuo kurių atsiveria įspūdingi apylinkių vaizdai. Nederėtų praleisti ir žymiosios ***Radža Ram** šventyklos. Orčos aura labai stipri ir įspūdingai pribloškiantys – tiesiog labai gera aplankyti masinio turizmo dar nenuniokotą Indijos kampelį. Yra keliautojų, teigiančių jog Orčos rūmai ir šventyklos paliko jiems didesnę įspūdį negu garsusis Tadž Mahalis. Orča (išvertus „Paslėpta vieta“) 1531 – 1738 metais buvusi Bundelių kunigaikštystės sostinė, išsidėsčiusi uolingoje Betvos upės kilpoje. Tvirtovės, rūmų ir šventyklų statybą pradėjo radža Rudra Pratapas, valdęs kunigaikštystę 1501- 1531 m. Po valdovo žūties tigro nasruose miesto statybą tęsė jo įpėdinis radža Bharti Čande. Apskritai, Bundelių dinastijos likimas daugybę metų priklausė nuo jų galingųjų kaimynų – mughalų – geros valios. Santykiai buvo permainingi, geriausiai sekėsi garsiajam, net 22 metus valdžiusiam radžai Bir Singhui Deo. Jis toliau statė rūmus ir šventyklas bei palaikė gerus santykius su imperatoriumi Džahangyru. Vėliau, po radžos žūties, mughalų ir bundelių santykiai atvėso. Prasidėjo Šacho Džahano, Aurangzebo armijų atakos, sukilimai. Ir pagaliau – XVIIIa. bundelai buvo priversti palikti Orčą, o didingieji jų dinastijos monumentai buvo apleisti... Antram gyvenimui rūmus ir šventyklas prikėlė čia plūstantys keliautojų srautai. O šis Machalyje (išvertus „veidrodžių rūmai“) – XVIIIa. pastatytoje vietinio radžos kaimo rezidencijoje – 1947 metais buvo pradėtas įrenginėti viešbutis, kuris veikia iki šių dienų. Orčos rūmai, šventyklos, kapavietės yra netoli vieni kitų, todėl juos lengvai galima apeiti pėsčiomis per keletą valandų. Siūlome neskubėti ir pasimėgauti ypatinga šios vietovės atmosfera ir ramia, kaip Betvos upė, gyvenimo tėkme. **Džahangir Mahalį** radža Bir Singhas Deo pastatė Orčą aplankiusio mughalų imperatoriaus Džahangyro garbei. Jis norejo atsidėkoti savo sąjungininkui ir padovanoti nužudyto jo priešo

Abdulo Fazlos kardą. Į rūmus užeinama per ceremonijų vartus. Abiejose laiptų pusėse stovi akmeniniai drambliai, straubliuose laikydami varpelius, kurių skambėjimas pranešdavo apie radžos atvykimą. **Radž Mahalia** rūmus 1591 metais pastatė Šachas Madhukaras. Apžiūrėsite įspūdingus vidinius kiemus, erdvius apartamentus, balkonus, bokštus ir kupolais dengtus paviljonus. Neblogai išsilaikė sienų tapyba – gėrėsitės scenomis iš medžioklės ir dvirikių gyvenimo, šokėjų, muzikantų, fokusininkų, ir net skirtingais pavidalais įsikūnijusio dievo Višnaus atvaizdais. Įdomi **Radž Pravin Mahalia** rūmų istorija. Šią nedidelę plytinę dviejų aukštų rezidenciją savo sugulovei 1570 metais pastatė radža Indramanis. Nusiūsta kaip dovana imperatoriui Akbarui, talentinga poetė, muzikantė ir šokėja Raji Pravin, jį sužavėjo ir pavergė grožiu bei savo talentais. Po kiek laiko, grįžusi į Orčą, čia nugyveno likusį gyvenimą. Kitoje Betvos upės pusėje lankysite **Radža Ram** šventyklą, kurią, pasak legendos, Šachas Madhukaras pastatė kaip rūmus savo žmonai. Legenda byloja, kad šacho žmona iš savo gimtojo miesto atsivežė dievo Ramos skulptūrą ir laikinai pastatė rūmuose, kol bus baigta nauja šventykla. Pasibaigus šventyklos statyboms, norėta čia perkelti skulptūrą, bet niekam jos nepavyko net pajudinti iš vietos. Taip rūmai virto dievo Ramos šventykla – populiaria maldininkų traukos vieta. Nuo Radža Ram šventyklos per dekoratyvinį mughal stiliaus sodą Phul Bagh keliukas veda link didelio, apipinto legendomis paviljono. Pasakojama, kad šioje vietoje, surinkęs dvirikius, nusižudė Bir Singho sūnus Hardolas, kad įrodytų savo nekaltumą dėl kaltinimų meilės ryšiais su brolio žmona. Čia, laikydamiesi tradicijų, Hardolo prašyti palaiminimo ateina jaunavedžiai. Akių traukia aukštai virš sodo iškilę bokštai, dar vadinami „vėjo gaudyklėmis“ (juose atvėsdavo įkaitę oras), kadaise buvę oro kondicionavimo sistemos dalimi greta stūksantiems Palkhi Mahalia rūmams. Palei Betvos upę išsidėstę ir 14 Bundelos valdovų kapaviečių. Vakare, esant galimybei, gėrėsitės spalvingu šviesos ir garso šou**, kuris jus nukels į senuosius Bundelų dinastijos laikus – tiesiog maloni atokvėpio minutė po aktyvios dienos leidžiantis saulei. **Nakvynė viešbutyje.**

10 diena. Orča - **Khadžurahas, naktinis važiavimas traukiniu iš Džansi į Varanasį.. Poilsio diena Orčoje arba **ekskursija (už papildomą mokestį) į **Indijos erotikos sostinę Khadžurahą**, po kurios vėl grįšite į Orčą ir vakare pajudėsite link Džansi geležinkelio stoties kelionei miegamajame traukinio vagonė į Varanasį. Pageidaujantiems poilsio dienos Orčoje, bus užsakyti vėlyvi pusryčiai. Galėsite pasilepinti poilsiu **prie baseino**, ajurvediniais masažais, pasivaikščioti Betvos upės pakrantėmis, nusipirkti suvenyrų ir tiesiog stebėti ramų miestelio gyvenimą. Jeigu atsirast norinčių, (už papildomą mokestį) galėsite *aplaukioti guminėmis valtimis Betvos upe ir apžiūrėti rūmus bei šventyklą iš vandens. (P.S. plaukimas lengvas, nesudėtingas ir nepavojingas). Nepageidaujantys relakso įspūdingoje Orčoje, vyks pažiūrėti garsiąją Khadžuraho šventyklą. Nuo Orčos iki Khadžuraho yra ~170 km, pirmyn važiuosite ~3-3,5 val. ir tiek pat atgal. Šventyklų komplekse praleisite 2,5-3,5 valandos. Khadžurahas („palmių datulių miestas“), hinduizmo išpažinėjų pastatytas ant akmenuoto plokščiakalnio maždaug 300m aukštyje, X-XIa. valdant Čandelių dinastijai, buvo svarbus ir klestintis miestas. Jis garsėjo daugybe šventyklų ir ypač gausia bei įvairia jų puošyba. Skulptūros ir bareljefai spinduliuoja gyvenimo džiaugsmu, meile ir erotizmu. Tūkstančiai dievybių, gyvūnų skulptūrų puošia beveik kiekvieną šventyklų lopinėlių, neužstodami statinių architektūrinių linijų. „Khadžuraho skulptūros – tai tikra Indijos mitologijos, meno, estetikos, religijos, filosofijos ir tiesiog to meto gyvenimo enciklopedija“ (D.Mickevičienė „Visos mano Indijos“). Visos šventyklos statytos iš smiltainio blokų be jokių pagalbinių sujungimo priemonių – tai reikalavo nepaprasto šlifavimo tikslumo ir didelio meistriškumo. Miestas smukti pradėjo nuo XIIIa., kai Čandelių dinastiją nugalėjo musulmonai. Po daugelio užmaršties ir abejingumo metų XIXa. pradžioje naujam gyvenimui Khadžurahą prikėlė britų kolonistai. Iki mūsų laikų iš 85 šventyklų išliko tik 22. Lankote vakarinį ir rytinį Khadžuraho šventyklų kompleksus, gėrėdamiesi grakščiomis skulptūromis ir „kamasutros“ traktato įkvėptais erotiniais bareljefais. Pagrindinė Khadžuraho šventykla – **Khandarija Mahadeo** – Šivos šventykla, jos viduje ant aukšto postamento stovi įspūdingo dydžio lingamas. Svarbiausia laikoma **Chausnet Yogini** šventykla dedikuota deivei Kali, **Čitruguptos šventykla** – Saulės dievui Surjai, o viena gražiausių – **Lakšmano šventykla** – dievui Višnui. „Šventyklų skulptūrų formos yra tiesiog tobulos. Atrodo imis ir sujudės kuri nors figūra. Be galo gražios moterų figūros – išraiškingos ir gyvos, sustingusios įvairiomis grakščiomis pozomis – viena laiko rankoje veidrodį ir gėrėsi savo atvaizdu, kita traukia į pėdą įsmigusį spyglį...“ (D.Mickevičienė „Visos mano Indijos“). Khadžuraho šventyklų kompleksu reikia išmokti grožėtis ir pasisemti įkvėpimo... Kupini pribloškiančių įspūdžių grįšite į Orčą ir kartu su kitais grupės turistais, kurie ilsėjosi Orčoje, vyksite į geležinkelio stotį Džansi 12 valandų kelionei traukinio miegamajame plackarto tipo vagonė AC3 į Varanasį. Apie Indijos traukinius galima kalbėti daug ir ilgai. O trumpai sakant – tai nepakartojamas Indijos gyvenimo mozaikos gabalėlis, kuriame įvairiomis spalvomis atsiskleidžia tikroji Indija. Yra nuomonių, kad, norint pažinti Indiją, pasivažinėti jos traukiniais būtina.

11 diena. Varanasis.. Varanasis, vienas seniausių pasaulio miestų, dar vadinamas Benares arba Kašiu, neabejotinai yra stipriausia ir giliausia emocinį poveikį turinti Indijos vieta. Šventasis miestas – Indijos kultūros ir religijos lopšys, vienas pagrindinių hinduistų ir budistų piligrimų centrų. Varanasyje yra keli tūkstančiai skirtingu laiku pastatytų šventyklų, atspindinčių skirtingas kultūras ir tradicijas. Be didžiųjų šventyklų beveik kiekvienoje gatvės sankirtoje gali pamatyti mažą, kasdienėms maldoms skirtą šventyklėlę – skambaliukų, būgnelių garsai ir mantrų giedojimas sklinda iš netikėčiausių vietų, nuolat aukojamos aukos dievybėms. Indai mano, kad Varanasyje vienu iš savo žmogiškųjų įsikūnijimų gyveno dievas Šyva – asketizmo, kūrybos ir destruktijos dievas. Varanasyje jam skirta daugelis šventyklų ir relikvijų, čia jis – labiausiai gerbiama hinduistų dievybė. Čia teka Ganga – indai šią upę vadina savo motina, laiko ją šventa apsisvalymo deive Ganga, kurios vandenys teka per Šivos plaukų garbanas ir turi galią nuplauti nuodėmes. Išsimaudyti šventuose Gangos vandenyse ir apsisvalyti nuo nuodėmių – kiekvieno piligrimo svajonė, vienas svarbiausių veiksmų gyvenime, todėl kasmet tūkstančiai maldininkų atvyksta į Varanasį pasisemti iš Gangos švento vandens ir atlikti apsiplovimo apeigų. Ganga kiekvienam indui yra daugiau negu upė, negu gėlas vanduo. Jis – gyvybės vanduo indo kūnui ir sielai, laiptai, vedantys į dangaus karalystę. „Jeigu nors vienas žmogaus kaulas palies Gangos vandenį, tas žmogus pašlovintas atsidurs danguje“, – sakoma senovės indų epinėje poemoje „Mahabharatoje“. Varanasyje, viename švenčiausių hindu vietų, dievo Šivos mieste, mirti trokšta milijonai indų, nes tikima, kad čia siela, apsisvaliusi nuo nuodėmių, ištrūksta iš mirties ir atgimimo ciklo ir patenka tiesiai į dangų. Akmeniniai šventyklų laiptai, vadinami ghatais, nusileidžia iki pat vandens. Būtent nuo jų maldininkai lipa atlikti apsiplovimo apeigų. Kremavimo ghatuose Manikarnika ir Harishchandra laidotuvių laužai dega dieną ir naktį. O šventoji Ganga priglaudžia mirusiųjų pelenus... Šioje upėje indai ne tik atlieka apeigines ceremonijas, jie maudosi joje, skalbia drabužius, vandenį naudoja maisto ruošimui. Atvykę į **Varanasį**, važiuosite į viešbutį trumpam poilsiui, laisvam laikui mieste arba pradėsite ekskursiją (priklausomai nuo lankytinų objektų darbo grafiko). Bus galimybė pasimėgauti **ajurvediniais masažais, ir, jeigu bus pageidaujančių, dalyvauti **Jogos pamokoje. Galėsite pasinerti į turgaus šurmulį, tai gera proga dar kartą patikrinti savo derybinius įgūdžius. Tap pat rekomenduojame aplankyti ir sarių parduotuves. **Varanasio sariai** garsėja visoje šalyje, per ilgus šimtmečius miestas tapo **Indijos šilko sostine** – iki šiol tamsiuose cechuose sukuriama rankų darbo šedevrai. Sarių parduotuvėlės mums, europiečiams, nepratusiems prie spalvų margumyno, palieka pribloškiamą įspūdį. Malonus pardavėjas išvynios daugybę rietimų, rodys, kaip medžiaga gražiai krinta klostėmis, ir, aišku, įkalbinės

**Spalvingoji INDIJOS MOZAIKA: Puškaras, Auksinis trikampis ir Varanasis - išsamiai ir be skubos 13d.
Kelionės programa**

pirkti. Nors Vakarų pasaulio mados korifėjai pranašavo sario, kaip nepraktiško drabužio, išnykimą, saris ir toliau gyvena savo spalvingą gyvenimą – pats taikosi prie mados keisdamas raštus, spalvas, medžiagas. Indijos moterys vis dar neatsisako sario, o kartais netgi dėvi prie aukštakulnių batelių. Mergaitės nuo mažumės mokomos palaidinės ir sario spalvų derinimo – joms labai reikšminga ta diena, kai pirmą kartą apsivelka sarį. Saris, ne tik paprastas drabužis, tai ir tradicija, gyvenimo būdas, moters asmenybės saviraiška. Apie sarį yra sukurta daug legendų. Viena jų byloja, kad saris gimė įsimylėjusio audėjo staklėse, kai, svajodamas apie mylimą moterį, jis išaudė daug metrų audinio. Sario audinys, spalva, ornamentika labai daug gali pasakyti apie moterį. Ypač spalva labai svarbi indų kultūroje. Našlės turi nešioti baltą be jokių papuošalų sarį. Vestuvinis saris dažniausiai būna iš raudonos spalvos audinio išsiuvinėto auksu. Mėlyna spalva rengiasi moterys iš žemiausių kastų. Moteris, pagimdžiusi vaiką, septynias dienas nešioja geltonos spalvos sarį. Kiekviena moteris sukuria savitą stilių pasirinkdama audinius, spalvas, drapiruotes. Išvyka į **Sarnathą***, esantį 10 km už Varanasio. Tai budistams svarbi legendinė vietovė, kuri išlaikė savo didžios praeities įrodymą – čia, Sarnathe, Elnių parke, Buda savo pasekėjams sakė pirmąjį pamokslą apie budizmo principus – susilaikymą bei teisingą gyvenimą, kaip kelią į nirvaną. Čia Buda įkūrė ir pirmąją budistų bendruomenę. Šiandien čia pustrečio tūkstančio metų senumo paminklai „draugauja“ su naujomis budistinių valstybių bendruomenių įkurtomis šventyklomis – Kinijos, Tailando, Japonijos. Apžiūrėte gigantišką **Dhameko stupą**, pagrindinės Sarnatho šventyklos **Mulgandha Kuti griuvėsius**, menančius didžiojo imperatoriaus Ašokos laikus, vienuolyno liekanas. Vertas dėmesio **Sarnatho muziejus*** – pačioje garbingiausioje vietoje puikuoja Ašokos kolonos kapitelis su keturiais liūtais, kuris tapo šiuolaikinės Indijos Respublikos herbu. Sarnathe pasijausite patekę į visai kitokią, negu Indijos chaosas, erdvę. Tvarka, budistų vienuolių ramybė ir susikaupimas. Vėliau grįšite į Varanasį. Vakare, jau sutemus, stebėsite **mistišką aarti ceremoniją**, skirtą šventosios Gangos upės pasveikinimui. Skamba varpeliai, mušami būgnai, sklinda švelni melodija – giesmės Gangai, šventikai mojuoja žvakidėmis ir fakelais, nosį kutena ritualinių dūmų kvapas. Nuo kranto ir iš valčių žmonės ima leisti į vandenį aukų krepšelius su ugnelėmis – horizontas sušvinta tūkstančiais žiburėlių, - reginys jaudina ir hipnotizuoja, iš šventosios upės sklinda savita užburianti energija. Po ceremonijos grįžtate į viešbutį. **Nakvynė viešbutyje.**

12 diena. Varanasis – Delis.. Anksti ryte skubėsite prie **Gangos** ir saulę pasitiksime **plaukdami valtimis šventąja upe**. Pirmiesiems saulės spinduliams naukusius Gangos vandenį, stebėsite Gangos garbinimo ir apsiplovimo ceremoniją – potyriai ypatingi, sukrečiantys ir nepamirštami. „Kaip Saulė pakyla dienos pradžioje išsklaidydama nakties tamsą, taip žmogus, nusimadęs Gangoje, švyti savo didybe, nusiplovęs visas nuodėmes“. Mahabharata, 13 knyga: Anusasana Parva. „Ties Varanasiu Ganga plati, rami galinga. Būriai maldininkų meta upės gelmėn gėles, mudo kūdikius, patys brenda su rūbais ir apsinuoginę. Vieni meldžiasi, kiti gieda senovines giesmes, tretie nebylūs, lyg sustingę medituoja, dar kiti pila ant savęs, geria iš saujos žalsvą vandenį, brenda į upę, maudosi. Ankstyvą rytą tekant saulei tu pasijunti tarsi ateivis iš kitos planetos. Netekęs žado iš valties stebi visą šį fantastinį reginį. O pro akis slenka miestas vis tolyn – kaip ir liepsnojančios laužai, kuriuose deginami mirusieji. Žmonės paverčiami pelenais, padedama sielai išsilaisvinti iš žemės gniaužtų.“(J.Nekrašas „Kelionių magija“ 2001’7). Saulėtekis yra ypatingiausias dienos momentas, kai spalvų žaismėje nesimato šiukšlių ir upės nešvara nebado akių – tarsi užhipnotizuotas klausaisi ritmingai daužomų skalbinių, varpelių ir mantrų garsų... Atlaukę keliaujate pėsčiomis tolyn nuo upės siauromis gatvelėmis iki **Auksinės šventyklos**, taip vadinamos dėl jos paausiuoto kupolo. Ši Šivai skirta šventykla buvo atstatyta 1776m. Mughalų imperatoriui Aurangzebui sugriovus pirmąją. Praėjus pusei amžiaus šventyklos kupolas buvo pagražintas sunaudojus apie 800 kg aukso. Ne hinduistams įeiti į šventyklą draudžiama, iš išorės ją galima apžiūrėti iš kitoje gatvės pusėje esančio namo. Po rytinės ekskursijos grįšite į viešbutį **pusryčiauti**. Po pusryčių tęsime pažintį su svarbiausiomis ir gražiausiomis Varanasio šventyklomis. **Durgos šventykla** dėl ten gyvenančių beždžionių praminta Beždžionių šventykla. Netoli jos yra **Tulsi Manaso šventykla** – 1964m. pastatytas modernus marmurinis pastatas. Taip pat lankysite **Almagir mečetę ir Bharat Mata** (Indijos motinos) šventyklą, kurioje yra didžiulis marmurinis reljefinis Indijos žemėlapis. Varanasis garsėja ne tik šventyklomis, bet ir mokymo centrais. Čia veikia trys svarbūs Indijos universitetai ir Tibeto studijų centras. Benareso Hindų universitetas – svarbus Indijos šokio, muzikos, sanskrito ir filosofijos studijų centras. Varanasyje nuolat vyksta gausybė indiškos muzikos koncertų, veikia daug gerų jogos centrų, kuriuos taip mėgsta vakariečiai, tikėdamiesi čia išmokti medituoti ir rasti dvasios ramybę. Atsisveikinę su amžinuoju miestu Varanasiu, vyksite į oro uostą skrydžiui į Delį. Atskridę būsite nuvežti į viešbutį. Esant galimybei kelionės įspūdžius aptarsite per atsisveikinimo vakarienę restorane (už papildomą mokestį). **Nakvynė viešbutyje.**

13 diena. Skrydis: Delis - Europos miestas – Vilnius/Ryga/Varšuva.. Po pusryčių išsiregistravimas iš viešbučio. Pervežimas į Delio tarptautinį oro uostą. Skrydis iš Delio į Europą. Grįžimas į Lietuvą. **Kainos:** kelionės kaina asmeniui 2-čiame kambaryje: nuo **1 349 Eur** Priemoka už vienietį kambarį nuo **350 Eur** **Priemokos:** Rekomenduojame užsisakyti nakvynes 4* viešbučiuose (pagal šalies kategoriją) visos kelionės metu: priemoka asmeniui 2-čiame kambaryje su pusryčiais – nuo 155 Eur/asm Pageidaujantys gali užsisakyti vakarienes: 3* viešbučiuose – nuo 146 Eur/asm 4* viešbučiuose – nuo 173 Eur/asm

Įskaičiuota į kelionės kainą

- Kelionė patogiu autobusu – mikro autobusu su vėdinimo sistema pagal programą.
- 10 nakvynių 3* – pagal šalies kategoriją - (už priemoną rekomenduojame rinktis 4* viešbučius) su pusryčiais (esant ankstyvam išvykimui gali būti pateikiamas pusryčių paketas).
- Traukinio bilietai: Delis – Adžmyras, Agra – Džansi.
- Traukinio bilietas: Džansi – Varanasis (1 nakvynė miegamajame traukinio vagonė, pusryčiai neįskaičiuoti į kainą).
- Ekskursinė – pramoginė programa (pagal aprašą).
- Važiuojimas rikša Čandni Čouk Delio turguje.
- Jojimas kupranugariais dykumoje Puškare.
- Raj Mandir bolivudinio kino filmo bilietai.
- Sutikimo vakarienė Delio viešbutyje.
- Maisto gamintojų pamokėlė indų šeimoje ir vakarienė Agroje (arba kitame mieste kitą dieną).
- Vakarinė mistiška aarti ceremonija Gangos upėje Varanasyje.
- Rytinis plaukimas Gangos upe Varanasyje.
- Vietinių angliškai kalbančių gidų paslaugos.
- Profesionalaus kelionės vadovo iš Lietuvos paslaugos.
- Kelionės dokumentų sutvarkymas.

Neįskaičiuota į kelionės kainą

- Tarptautinio skrydžio Vilnius/Ryga/Varšuva - Europos miestas – Delis – Europos miestas – Varšuva/Ryga/Vilnius bilietai su oro uostų mokesčiais nuo 950 Eur (kaina priklauso nuo aviakompanijos vykdomų akcijų, bilieto pirkimo dienos, sezoniškumo.).
- Vietinio skrydžio Varanasis – Delis bilietas su oro uostų mokesčiais. Kaina nuo 170 Eur (kaina priklauso nuo kainos esančios užsakymo dieną).
- (*) – mokami objektai ekskursijų metu: *apie 90 Eur/asm.*
- Programoje (**) pažymėtos papildomos pramogos (pagal keliautojų pageidavimą pasirinktinai): jojimas drambliais į Amber fortą (~20 EUR) arba užvažiavimas į Amber fortą džipu (~8 EUR); pasivažinėjimas rikšomis Džaipe, Varanasyje (~5-7 EUR) vienas kartas; spalvingas šviesos ir garso šou Orchoje (~8 EUR); dienos ekskursija į Khadžurahą (~50 EUR (jei vyksta ne mažiau kaip 10 asm.)); viso kūno ajurvedinis masažas, jogos pamoka (~ 20 EUR).
- Indijos viza 115 EUR.
- Medicininių išlaidų draudimas užsienyje (privalomas!), nelaimingų atsitikimų, bagažo ir neįvykusios kelionės draudimas (pagal pageidavimą).
- Asmeninės išlaidos, arbatpinigiai vietiniams gidams ir vairuotojams (1 dienai ~5USD), gėrimai, kitos nepamintėtos išlaidos.
- P.S. už leidimą fotografuoti ir filmuoti tam tikrose objektuose mokama papildomai.

Svarbi informacija

Daugiau informacijos: <https://www.gruda.lt/naujienos/esim-virtuali-korteile>

Papildoma informacija

- Kelionės organizatorius pasilieka teisę optimizuoti maršrutą likus mėnesiui iki kelionės pradžios.
- Pasikeitus skrydžių, traukinių, keltų tvarkaraščiams, lėktuvų bilietų ir/arba kitų paslaugų kainoms, valiutų kursams, kelionės programa, data ir kaina gali keistis. **Aviabilietai negražinami ir nekeičiami, pinigai už juos negražinami.**
- Siūlomų ekskursijų, pramogų, objektų lankymo tvarka, skaičius ir kainos gali keistis.
- Nurodyta tarpinių pervežimų trukmė gali keistis dėl kelių būklės, eismo ar oro sąlygų.
- **Siekdamas užtikrinti keliautojų saugumą**, kelionės organizatorius pasilieka teisę keisti kelionės programą, ekskursijų eilės tvarką, viešbučius, skrydžius ir pervežimus dėl aplinkybių arba įvykių kelionės šalyje (gamtos reiškinių, oro sąlygų, streikų, politinės aplinkybės, etc.), kurių nebuvo galima numatyti iki kelionės pradžios. Kelionės organizatorius neatsako už papildomas išlaidas, atsiradusias dėl šių aplinkybių (pvz, vizų pratęsimas, nauji lėktuvų bilietai, papildomos nakvynės, pervežimai, skiepai ir pan.).
- Minimalus keliautojų skaičius grupėje – 15 turistų. Nesurinkus minimalaus turistų skaičiaus ir, turistams sutikus, grupė gali vykti be kelionės vadovo iš Lietuvos; kelionės kaina perskaičiuojama.
- **Nepamirškite pasirūpinti savo sveikata:** pasikonsultuokite su šeimos gydytoju, kelionėje turėkite individualią vaistinėlę. Rekomenduotinių skiepų sąrašas svetainėje <https://nvsc.lrv.lt/skiepai-keiautojams>.
- LR piliečio pasas turi galioti ne mažiau kaip 6 mėn. po kelionės pabaigos. **SVARBU! Pasis turi būti tvarkingas, nesuplyšęs, jame neturi būti neoficialių antspaudų*.** Atkreipiame dėmesį, kad, remiantis nauja ES direktyva, joks asmens dokumentas negalioja ilgiau kaip 10 metų po jo išdavimo datos.
- **KELIONIŲ ORGANIZATORIUS „Kauno Grūda“ NEATSAKO UŽ PASIENIO PAREIGŲNŲ IR ORO VEŽEJŲ VEIKSMUS.**

***Kas yra neoficialūs antspaudai?** Tai suvenyriniai antspaudai, kuriuos keliautojai gali gauti turistinėse vietose (pvz.: Maču Pikču, Ušuajuje, Japonijoje, Jungfrau ir kt.). Jei norite turėti suvenyrinį antspaudą, skirkite jam vietą užrašų knygutėje. Į pasą jų dėti griežtai nerekomenduojama.

*Prieš kelionę rekomenduojame perskaityti D.Mickevičienės knygą „**Visos mano Indijos**“, kurią 2011 metais išleido „Didaktos“ leidykla.

Detalios informacijos kreiptis į maršruto operatorių

Eglė Germanavičienė

☎ [052101458](tel:052101458) ✉ egle.germanaviciene@gruda.lt

Skambinkite mums

I-V 09:00 - 18:00, VI : Nedarbame, VII : Nedarbame

Kaunas: [037\) 32 44 54](tel:037324454), **Vilnius:** [05\) 215 00 77](tel:052150077), **Klaipėda:** [046\) 31 17 43](tel:046311743), **Mažeikiai:** [044\) 32 53 00](tel:044325300), **Online užsakymai:** [061148640](tel:061148640), **Grupėms:** [037\) 40 41 73](tel:037404173)